

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ (9/9/2012)

Αναγνώσματα:

Απόστολος: Γαλ. στ', 11 – 18, Ευαγγέλιο: Ιωάν. γ' 13 - 17
(Εωθινό 3^ο, Ήχος πλ. Α')

Η Χάρις του Θεού

Είναι χαρακτηριστικός ο τρόπος, αγαπητοί μου, με τον οποίον ο Απόστολος Παύλος αρχίζει και ολοκληρώνει τις επιστολές του προς του Χριστιανούς των οποίων τις τοπικές Εκκλησίες ιδρύει. Εύχεται πάντοτε να έχουν μαζί τους την Χάρη του Ιησού Χριστού. Αντί οποιασδήποτε άλλης συμβατικής ευχής, σαν κι αυτές που κι εμείς ανταλλάσσουμε μεταξύ μας, όταν επικοινωνούμε, εκείνος επιλέγει αυτήν: η Χάρις του Θεού να κατακλύζει την ζωή των πνευματικών του παιδιών. Αυτό πράττει και στο σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα, αποχαιρετώντας τους Γαλάτες. Γνωρίζει πως κι αν όλα τα έχουν οι άνθρωποι κι αν τίποτα δε λείπει από τη ζωή τους κι αν είναι πλημμυρισμένοι από τα αγαθά της ζωής, τους λείπει, όμως, η Χάρις του Θεού, είναι πραγματικά πτωχοί και αξιολύπητοι.

Ας δούμε, όμως, τι είναι η Θεία Χάρις και πόσο αναγκαία καθίσταται για την πνευματική μας ζωή. Θεία Χάρις είναι η εύνοια, η αγάπη, η βοήθεια και δωρεά, την οποία εκδηλώνει και προσφέρει ο Θεός στον άνθρωπο. Θεία Χάρις θα πει, ακόμα, εύνοια και αγάπη, η οποία δεν αξίζει να προσφερθεί στον αμαρτωλό και ένοχο άνθρωπο, αλλ' είναι τόση η ευσπλαχνία και αγαθότητα του Θεού, ώστε του την προσφέρει αυτοπροαίρετα, χωρίς καν να του την ζητήσει ο άνθρωπος. Και την προσφέρει πλούσια. Του την προσφέρει, για να γνωρίσει ο άνθρωπος τον Σωτήρα Χριστό και προσοικειωθεί ο αμαρτωλός το απολυτρωτικό Του έργο. Και ακόμα, για να είναι η Χάρις αυτή κραταιά δύναμη στο έργο της πνευματικής του αναγέννησης και της εν Χριστώ αγίας του ζωής. Και η Χάρις αυτή δωρεάν παρέχεται. Δεν είναι μισθός, δεν είναι αμοιβή καλών έργων και κόπων και θυσιών του ανθρώπου, δεν είναι καν προσφορά στην ανθρώπινη αίτηση. Είναι δωρεά, η οποία απορρέει από την σταυρική θυσία του Κυρίου Ιησού.

Την ίδια στιγμή, η Χάρις του Θεού είναι αναγκαία για να αρχίσει και να φθάσει στο τέλος η αναγέννηση και σωτηρία του ανθρώπου. Να αρχίσει την αναγέννησή του ο αμαρτωλός άνθρωπος και να προκόψει ως Χριστιανός, ως άνθρωπος πνευματικός, ως άνθρωπος του Θεού. Ούτε μία στιγμή δεν πρέπει να λείπει η Θεία Χάρις από τον άνθρωπο, διότι δεν μπορεί τότε να σταθεί ως αναγεννημένος Χριστιανός. Πάντοτε πρέπει να ζει, να ενεργεί και να πράττει όλα του τα έργα μέσα στην παρουσία και ενίσχυση της Χάρης του Θεού. Με τις

δικές του σκέψεις δεν μπορεί να βρει το Θεό και να προσευχηθεί, να επικοινωνήσει μαζί του. Με τις δικές του ανθρώπινες δυνάμεις δεν μπορεί να ανορθωθεί από την ηθική του κατάπτωση και να σταθεί αγνός και τίμιος, με παρηγορία προς το Θεό. Ο Θεός τον κινεί σε μετάνοια και πίστη. Ο Θεός τον ανορθώνει και τον κρατά σταθερό στη χριστιανική πορεία και ζωή. Ο Θεός τον αναγεννά και τον αγιάζει. Τον καθαρίζει δηλ. από κάθε αμαρτωλό και φαύλο φρόνημα και αίσθημα και από κάθε άτακτο και ένοχο θέλημα. Ο Θεός του γεμίζει την ψυχή και τη ζωή με κάθε τίμιο και σεμνό, με κάθε αγνό και άγιο και κατά πάντα ευάρεστο σε Εκείνον πράγμα' ο Θεός, δηλ. η Χάρις του Θεού, *η πάντοτε τα ασθενή θεραπεύουσα και τα ελλείποντα αναπληρούσα*. Τόσο αναγκαία για τον αμαρτωλό και εμπαθή άνθρωπο είναι η Θεία Χάρις. Αναγκαία και για την απαλλαγή και κάθαρσή του από το προπατορικό αμάρτημα. Αναγκαία σε καλλιέργεια και ανάπτυξη, σε άνθηση και καρποφορία της πνευματικής, αναγεννημένης εν Χριστώ ζωής.

Η Θεία Χάρις ενεργεί και βοηθεί και κινεί σε μετάνοια και πίστη τον καλοπροαίρετο άνθρωπο. Εκείνον που θέλει να σωθεί, αλλά δεν έχει τη δύναμη να κινηθεί προς αναζήτηση και εύρεση της σωτηρίας. Ενισχύει την ασθενή και αδύναμη, αλλά υπαρκτή θέληση του ανθρώπου. Αυτή είναι η βάση, η αρχή και αφετηρία, για να ενεργήσει η Χάρις του Θεού. Ο Ίδιος ο Χριστός το ομολογεί: *ιδού έστηκα επί την θύραν και κρούω. Εάν τις ακούση της φωνής μου και ανοίξη την θύραν, και εισελεύσομαι προς αυτόν και δειπνήσω μετ' αυτού και αυτός μετ' εμού*¹. Δηλ., ιδού, άνθρωπε, έχω σταθεί έξω από την θύρα της ψυχής σου και κτυπώ να με ακούσεις και να μου ανοίξεις να μπω μέσα. Και γνώριζε αυτό. Όποιος ακούσει τη φωνή μου και ανοίξει τη θύρα της ψυχής του, θα μπω μέσα σε αυτήν και θα δειπνήσω εγώ με αυτόν και εκείνος με εμένα. Το οποίο σημαίνει, πως ο Θεός δεν σπρώχνει τη θύρα για να μπει μέσα μας. Στέκει, περιμένει, κρούει. Ζητεί την συγκατάθεσή μας.

Ο Θεός, αδελφοί μου, είναι έτοιμος να προσφέρει, με κάθε τρόπο, την Χάρη και την ευλογία Του σε όλους μας αρκεί να Του το ζητήσουμε. Και αυτή η Χάρις έχει πολλές μορφές και αποκαλύπτεται με πολλούς τρόπους: «σ' εκείνον που πεινά για τον Χριστό γίνεται τροφή. Στον διψασμένο, γλυκύτατο νερό. Σ' εκείνον που κρυώνει, ένδυμα και στον κοπιάζοντα, ανάπαυση. Σ' εκείνον που προσεύχεται γίνεται πληροφορία και σ' εκείνον που πενθεί γίνεται παρηγορία»² Είθε, αδελφοί, *η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού μετά του πνεύματος υμών*³. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

¹ Αποκάλυψη, 3,20

² Όσιος Μάρκος ο Ασκητής, «Φιλοκαλία», Τόμος 1^{ος}, σελ. 152

³ Γαλ. 6,18